

MAGIA CRĂCIUNULUI

• CE ESTE CRĂCIUNUL?

Crăciunul sau Nașterea Domnului este o sărbătoare anuală care comemorează nașterea lui Iisus Hristos, celebrată pe 25 decembrie.

Este o sărbătoare liturgică foarte semnificativă pentru creștinism, iar tradițiile asociate variază în funcție de confesiune.

În România, Crăciunul este sărbătorit timp de trei zile, cu ziua de 25 decembrie în prim-plan, urmată de a doua zi de Crăciun, pe 26. Este o sărbătoare publică în multe țări, celebrată religios de majoritatea creștinilor și cultural de mulți necreștini, devenind un moment de bucurie care unește familiile și comunitățile într-un spirit autentic de sărbătoare.

• CUM A APĂRUT CRĂCIUNUL?

Înainte de nașterea lui Iisus Hristos, sărbătoarea celebra nașterea lui Mithra, zeul luminii din mitologia persană. Tot în jurul acestei zile, romanii sărbătoreau și solstițiul de iarnă, un prilej grozav pentru festivaluri și ritualuri ale oamenilor din Antichitate.

La începutul creștinismului, oamenii nu sărbătoreau Crăciunul, căci Paștele și jertfa lui Hristos din jurul Învierii erau mult mai importante. Ulterior, în secolul al VI-lea, pentru a elimina atenția oferită zeului Mithra, Biserica Apuseană a decis ca 25 decembrie să fie ziua în care creștinii îl sărbătorească pe Hristos. Acest obicei a fost preluat ulterior și de Biserica Răsăriteană.

• SIMBOLURILE CRĂCIUNULUI

- Moș Crăciun - Acesta este un personaj în vârstă, cu barbă albă și îmbrăcat în roșu, care confecționa jucării și pe care le vindea inițial în seara de dinaintea Crăciunului. Astăzi, Moșul este cunoscut pentru faptul că dăruiește cadouri tuturor copiilor cuminți, pe care le lasă sub bradul de Crăciun, el fiind așteptat cu biscuiți și un pahar de lapte. Casa și atelierul lui se află într-un sat finlandez, din regiunea Laponia, unde este ajutat de spiriduși, la construirea jucăriilor, și de reni, la livrarea acestora.

- Bradul de Crăciun - Bradul este un simbol al lui Hristos, legătura dintre cei doi fiind dată de faptul că bradul este un arbore cu frunzele permanent verzi, iar Iisus este speranța veșnică pe care Dumnezeu a trimis-o oamenilor de pe Pământ. Totodată, acele bradului îndreptate în sus au în vedere legătura omului cu Divinitatea.

• TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE CRĂCIUN ÎN LUME

Irlanda

Aici oamenii aprind lumânări și le așază la ferestrele caselor, în ideea simbolică de a-i ghida pe Iosif și pe Maria către un loc sigur pentru odihnă în preajma Crăciunului.

Germania

Pentru poporul german este foarte importantă tradiția calendarului Advent. Un alt simbol specific sărbătorii este bradul de Crăciun care își are originea în acest teritoriu european, germanii obișnuind să taie brazi și să decoreze cu crenguțe de brad încă din secolul al XVI-lea.

Brazilia

La Rio de Janeiro oamenii se adună în apropierea unei lagune pentru a admira cel mai înalt brad plutitor din lume, ce măsoară 85 de metri înălțime, pus în valoare de 31 de milioane de becuțe.

Australia

Deși în Australia Crăciunul cade în anotimpul de vară, asta nu-i împiedică pe oameni să sărbătorească. Pe lângă bradul de Crăciun, oamenii decorează casele cu „Christmas Bush” — o plantă cu flori albe ce își modifică culoarea (în roșu aprins). Temperaturile ridicate aduc în vizor pe litoralul oceanului o mulțime de Moși Crăciun care practică surf.

Botswana

În acest stat locuitorii servesc masa de Crăciun împreună cu familia sau chiar cu tot satul (în comunitățile mai mici) și pregătesc o mâncare tradițională, „seswaa”, un fel principal din carne de vită sau de capră.

Regatul Unit

Aici își are originea obiceiul de a trimite scrisori sau cărți poștale de Crăciun, ce datează din 1843. Britanicii pregătesc o budincă de Crăciun și obișnuiesc să agațe un mănunchi de vâsc deasupra ușii de la intrare, pentru a aduce noroc și pentru a alunga spiritele rele.

• TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN ROMÂNIA

Mersul cu colindul

Împărtășirea bucuriei dată de Nașterea lui Hristos se realizează de secole prin intermediul unor cântece de bucurie. Astfel, copiii sau adulții pregătesc colinde de Crăciun care slăvesc venirea lui Iisus Hristos pe lume și merg din casă în casă pentru a duce mai departe vestea. Cei care colindă sunt răsplătiți de gazde cu bani sau cu covrigi, nuci, mere, cozonac, fructe ori colaci proaspeți.

Mersul cu colindul este o tradiție de Crăciun care debutează în ziua de Ajun în cele mai multe zone ale țării. Pentru a avea un an îmbelșugat este bine să îi primești pe colindători ca să te ureze.

Mersul cu steaua

Acesta este un obicei specific sărbătorii de Crăciun în România, când tinerii decorează un suport de lemn în formă de stea, căruia îi atașează icoana Nașterii Domnului. Merg din casă în casă și rostesc versuri precum:

„Steaua sus răsare

Ca o taină mare

Steaua strălucește

Și lumii vestește”.

Mersul cu capra

Se mai practică adesea în mediul rural, acolo unde oamenii se costumează în animale (capră, urs, bour, cerb etc.) și se organizează în grupuri pentru a-i ura pe alții. Aceste costumații se referă la diferite personaje biblice și se folosesc de zgomote și de instrumente muzicale pentru a pune în lumină dansul caprei. Obiceiul are scopul de a alunga spiritele rele de la casele colindate.

Ziua de Ignat

Data de 20 decembrie, de Sfântul Ignat, este ziua pe care unii români o rezervă pentru a tăia porcul de Crăciun. Conform acestei tradiții de Crăciun, nu se pot face alte treburi în gospodărie.

Turtele de Crăciun

Se mai numesc și „Scutecele Domnului”, „Pelincile Domnului”, „Turtă cu julfă”, „Juflă” sau „Julfă”. Acesta este un preparat care se face în anumite părți ale țării, constând în turte fine, așezate în straturi, între care se presară zahăr cu nucă sau cu cânepă măcinată. Turtele sunt inițial coapte, apoi lăsate la uscat pentru a fi binecuvântate de preot și, mai apoi, cu o seară înainte de Ajun, sunt înmuiate într-o apă aromată cu esențe. Ulterior, turtele sunt oferite drept pomană, în amintirea Nașterii Domnului și a celor care au trecut la cele veșnice.

Aflarea ursitului

În zilele noastre, puține tinere mai fac acest lucru și probabil că se mai întâmplă doar în mediul rural, pentru a-și afla alesul. Tinerele nemăritate pun în seara de Ajun un castron pe prispă, în apropiere de fereastră. Conform tradiției, tânăra îl va vedea atunci pe bărbatul care o place, chiar sub fereastra ei.